

EXPEDIAT

Anul 2026 luna 03 ziua 27

**ROMÂNIA
JUDEȚUL HUNEDOARA
CONSILIUL JUDEȚEAN**

330025 – Deva, str. 1 Decembrie, nr. 28, jud. Hunedoara

Tel. 0254 211 350; 0254 211 624; Fax 0254 230 030

E-mail: cjh@cjhunedoara.ro

www.cjhunedoara.ro

Nr 6284/26.03.2026

CĂTRE,**Guvernul României -Secretariatul General al Guvernului**Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1,
Sector 1, Municipiul București, România

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Hunedoara (Consiliul Județean Hunedoara) cu sediul în municipiul Deva, str.1 Decembrie nr. 28, județul Hunedoara, reprezentată prin Domnul Nistor Laurențiu, având contul nr.RO08TREZ36624510220XXXXX deschis la Trezoreria municipiului Deva, codul fiscal 437447, în baza art 7 alin. 1 și 7¹ din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

PLÂNGERE PREALABILĂ

împotriva Hotărârii Guvernului României nr. 123/2026 privind aprobarea măsurilor de organizare și funcționare, precum și de reorganizare ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, publicată în Monitorul Oficial al României 191 din 12 martie 2026 solicitând revocarea în totalitate a Hotărârii de Guvern ca fiind nelegală, pentru următoarele:

Motive

Interesul legitim al Consiliului Județean Hunedoara

Consiliul Județean Hunedoara are interes legitim să conteste Hotărârea Guvernului nr. 123/2026 privind aprobarea măsurilor de organizare și funcționare, precum și de reorganizare ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, deoarece aceasta afectează **gestionarea resurselor publice și serviciilor de interes județean**, inclusiv fondul forestier aflat pe teritoriul județului și operatorii economici locali care colaborează cu Romsilva.

Conform art 5 lit j din Ordonanța de Urgență a Guvernului 57/2019 privind codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare: autonomia locală - dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale la nivelul cărora sunt alese, treburile publice, în condițiile legii.

Actul administrativ atacat modifică structura și competențele Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, ceea ce poate avea **impact economic și social asupra județului**

Hunedoara, prin operatorii locali sau serviciile conexe. Modificările administrative pot afecta **infrastructura și patrimoniul public județean indirect**, precum drumuri forestiere, instalații și alte bunuri utilizate pentru serviciile publice. Consiliul Județean este **responsabil de protejarea intereselor comunității locale** și poate interveni pentru a contesta actele centrale care afectează județul, în conformitate cu principiul autonomiei locale. Interesul este **direct, concret și actual**, deoarece actul atacat produce efecte imediate asupra mediului economic, administrativ și social al județului.

Motive de nelegalitate ale Hotărârii Guvernului României nr. 123/2026 privind aprobarea măsurilor de organizare și funcționare, precum și de reorganizare ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva

1. Depășirea competenței Guvernului

Conform art 108 alin. 2 din Constituția României: Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor, așa cum este prevăzut și în preambulul actului atacat: În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13 alin. (3¹) și art. 32 alin. (2) din Legea nr. 331/2024 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Din cuprinsul art. 4 alin. (3) și (4), precum și art. 5 alin. (1) introduc activități economice (comerț, turism, construcții, exploatare resurse, servicii IT, publicitate) fără temei legal expres, depășind limitele competenței stabilite prin Codul silvic. Fiind acte administrative cu caracter normativ sau individual, hotărârile nu pot modifica, completa sau abroga o lege. Ele sunt emise „secundum legem” (în conformitate cu legea) pentru a pune în aplicare prevederile acesteia. Activități precum cele menționate mai sus nu au legătură directă cu obiectul principal al regiei. Extinderea lor contravine principiului că o entitate publică trebuie să acționeze în limitele scopului stabilit prin lege.

Dispozițiile generale din art. 4 alin. (3) („activități economice”) permit o extindere nelimitată și arbitrară, afectând securitatea juridică și aplicabilitatea actului normativ. Actul normativ încalcă principiul legalității, întrucât extinde obiectul de activitate al Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva dincolo de limitele stabilite prin legea primară (Codul silvic), ceea ce nu poate fi realizat prin hotărâre de Guvern. Regia, ca entitate de drept public, poate acționa numai în limitele scopului stabilit prin lege. Extinderea către activități comerciale diverse contravine acestui principiu.

Hotărârea Guvernului încalcă principiul specialității capacității juridice a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, consacrat de art. 34 Cod civil, întrucât permite desfășurarea unor activități care nu sunt prevăzute de legea de organizare și nu sunt inerente scopului acesteia.

Întrucât capacitatea juridică a persoanelor juridice de drept public este limitată la scopul stabilit prin lege, extinderea obiectului de activitate printr-un act administrativ normativ inferior legii reprezintă o depășire a competenței Guvernului și o încălcare a

principiului legalității. În consecință, dispozițiile respective sunt lovite de nulitate pentru exces de putere.

2. Lipsa unei norme prin care să se dispună reorganizarea Romsilva și a direcțiilor silvice din cadrul Romsilva

Hotărârea Guvernului este afectată de o contradicție esențială între titlu și conținut, în sensul că, deși titlul indică o reorganizare a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, în cuprinsul actului nu există nicio dispoziție expresă care să aprobe sau să reglementeze reorganizarea.

Or, potrivit art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, titlul actului normativ trebuie să reflecte în mod fidel obiectul reglementării, iar conform art. 36 alin. (1), normele trebuie redactate într-un limbaj clar și neechivoc.

În lipsa unei dispoziții exprese de aprobare a reorganizării, actul normativ devine ambiguu și lipsit de previzibilitate, nepermițând determinarea exactă a efectelor juridice produse.

Această contradicție echivalează cu o lipsă de reglementare reală a reorganizării, și atrage nelegalitatea actului administrativ normativ.

Articolul 3 alin. 5 și 6 din Hotărârea de Guvern prevăd următorul aspect: "Activul și pasivul patrimonial al unităților care se reorganizează se preiau de unitățile prevăzute în anexa nr. 1. Unitățile fără personalitate juridică prevăzute în anexa nr. 1 se subrogă în toate drepturile și obligațiile unităților din care sunt constituite." Din întregul text al hotărârii de Guvern nu reiese vreo normă, vreun articol care să dispună efectiv reorganizarea Romsilva sau reorganizarea direcțiilor silvice prin desființare. Astfel normele sunt neclare,

Această prevedere stabilește doar efectele presupusei reorganizări, fără a crea însă o normă expresă care să dispună desființarea, comasarea sau reorganizarea efectivă a unităților vizate, respectiv Romsilva și direcțiile silvice. Termenul „unitățile care se reorganizează” este vag și nu indică în mod clar care dintre unități trebuie să fie desființate sau reorganizate, iar menționarea unităților care preiau în anexa nr. 1 nu constituie o dispoziție legală de reorganizare, ci doar indică cine ar urma să preia patrimoniul sau drepturile. Prin urmare, Hotărârea creează o incertitudine juridică privind statutul unităților originale, transferul patrimoniului, drepturilor și obligațiilor, precum și aplicarea practică a reorganizării, inclusiv asupra personalului, contractelor și bunurilor imobiliare.

Această lipsă de claritate contravine principiului securității juridice și cerinței ca normele administrative să fie precise, previzibile și aplicabile, principii consacrate în Constituția României, în jurisprudența Curții Constituționale și în normele de tehnică legislativă. Conform normelor de tehnică legislativă, un act normativ trebuie să fie redactat astfel încât să exprime cu **claritate obiectul reglementării, efectele juridice și unitatea terminologică a textului**, să prevadă în mod expres cine este destinat să aplice norma și ce efecte produce, să evite formulările vagi sau ambigue și să fie coerent cu alte dispoziții

legislative sau normative conexe. În cazul de față, Hotărârea încalcă aceste principii, deoarece articolul 3 alin. 5 și 6 menționează doar efectele ipotetice ale reorganizării și nu stabilește în mod expres unitățile care se desființează sau care urmează să fie reorganizate, ceea ce face imposibilă aplicarea uniformă și predictibilă a actului normativ.

Prin urmare, Hotărârea nu produce efectul reorganizării, ci doar presupune efectele acesteia, ceea ce o face incompletă, neclară și neconformă principiilor de tehnică legislativă.

Textul stabilește doar efectele presupusei reorganizări, dar nu prevede în niciun fel criteriile, principiile sau raționamentele care au fost avute în vedere pentru a lua decizia de reorganizare. Această omisiune împiedică verificarea temeiniciei și legalității actului normativ, precum și controlul judecătoresc al reorganizării, încalcă principiul transparenței și al motivării deciziilor administrative și contravine normelor de tehnică legislativă care cer ca actele normative să fie redactate astfel încât să fie clare, previzibile, aplicabile și să includă criteriile obiective ale deciziilor adoptate. Prin urmare, Hotărârea de Guvern nu asigură fundamentul decizional necesar reorganizării, ceea ce o face neclară, incompletă și neconformă principiilor de legalitate și tehnică legislativă.

Articolul 34 din Hotărârea de Guvern nr. 123 din 2026 nu poate fi considerat legal, deoarece reglementează norme privind angajarea personalului în unitățile reorganizate, iar astfel de norme intră sub incidența dreptului primar. În dreptul administrativ și constituțional, dispozițiile care stabilesc condițiile de angajare, criteriile de selecție, recrutarea și ocuparea funcțiilor publice sunt norme de **drept primar**, ceea ce înseamnă că ele pot fi stabilite numai prin lege organică sau lege ordinară adoptată de Parlament și nu pot fi reglementate prin acte administrative subsecvente, cum sunt hotărârile de guvern. Prin urmare, prevederile articolului 34 depășesc competența HG și contravin principiului legalității, consacrat în Constituția României, potrivit căruia nimeni nu poate fi obligat sau împiedicat decât în baza legii. În lipsa unei baze legislative clare, normele privind angajarea personalului adoptate prin HG 123/2026 sunt **nulitate absolută**, deoarece aduc atingere drepturilor fundamentale ale cetățenilor la ocuparea funcțiilor publice și încalcă principiul separației puterilor, atribuind Guvernului competențe care aparțin exclusiv Parlamentului.

3. Neconstituționalitatea normelor referitoare la personalul silvic, la evaluarea profesională a personalului Romsilva și la norme de etică și deontologie profesională pentru personalul Romsilva

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, a analizat constituționalitatea unor norme referitoare la ocuparea posturilor de conducere și a reținut un principiu esențial în materia raporturilor de serviciu și funcționare a instituțiilor publice. Curtea a pornit de la premisa că **ocupările posturilor de conducere sau de execuție implică modificări ale raporturilor de muncă/serviciu și afectează cariera profesională a persoanelor vizate**, iar aceste aspecte **nu sunt simple chestiuni administrative**, ci țin

de reglementarea statutului personalului vizat. În consecință, Curtea a stabilit că **aspectele esențiale privind ocuparea unui post – cum sunt condițiile generale de participare la concurs/examen, condițiile de vechime necesare, tipul probelor, criteriile în funcție de post și posibilitatea de contestare – trebuie reglementate prin lege organică**, respectând astfel prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție privind statutul funcționarilor publici și al altor categorii profesionale, și nu prin acte administrative cu putere juridică inferioară. Curtea a arătat că reglementarea acestor condiții prin acte administrative inferioare, fără un temei legal suficient și criterii clare stabilite prin lege, contravine normelor constituționale privind legalitatea, previzibilitatea și securitatea juridică.

Paragraful 19 din Decizia nr. 172/2016 prevede următorul aspect: "**Statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie.** În consecință, regulile esențiale privind ocuparea posturilor de conducere țin de statutul polițistului, mai exact de exercitarea raportului de serviciu care se realizează de la nașterea până la încetarea acestuia. Curtea observă că și alte categorii profesionale au reglementate în statutele proprii reguli esențiale privind ocuparea funcțiilor de conducere, iar prin regulamente sunt detaliate regulile specifice de ocupare a acestor funcții. De exemplu, art.48—51 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, reglementează regulile esențiale privind numirea în funcțiile de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor corespunzătoare. În același sens, dispozițiile art.57 alin.(6) și (7) din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, stabilesc condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, art.58 instituie reguli generale privind procedura de desfășurare a concursului de recrutare pentru funcțiile publice vacante, iar art.62 alin.(2) reglementează procedura de numire în funcțiile publice de conducere."

Această decizie este relevantă deoarece Hotărârea de Guvern nr 123/2026, în cuprinsul art. 34 alin (5) prevede următorul aspect: "Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, angajarea personalului din cadrul unităților cu personalitate juridică se face prin concurs, organizat la sediul acestora, după caz, cu înregistrarea audio și video a susținerii probelor de concurs, cu respectarea procedurii aprobate de CA."

În concluzie, **dispune norme privind ocuparea, transferul sau angajarea personalului** în contextul reorganizării, fără să existe o **bază legală primară precisă** și fără criterii obiective și detaliate stabilite prin lege. Conform CCR, astfel de norme sunt **neconstituționale** deoarece încalcă cerința constituțională ca aspectele esențiale ale raporturilor de serviciu și carierei profesionale să fie reglementate prin lege organică.

Articolele referitoare la **normele personalului silvic și la evaluarea profesională a personalului Romsilva** din Hotărârea de Guvern nr. 123/2026 sunt neconstituționale și nelegale, întrucât încalcă dispozițiile constituționale referitoare la regimul general al raporturilor de muncă și competența legiuitorului de a reglementa aspectele esențiale ale acestora, așa cum a reținut Curtea Constituțională în mod expres în paragraful 20 din *Decizia nr. 832 din 17 noiembrie 2020*. În această decizie, Curtea a statuat că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, **regimul general privind raporturile de muncă revine domeniului legilor organice și aspectele generale și esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă** trebuie să fie stabilite prin lege organică, citând drept exemplu dispozițiile din Codul muncii privind condițiile de încheiere a contractului individual de muncă și criteriile de ocupare a posturilor.

Prin urmare, orice normă care prevede sau impune **criterii, condiții generale sau specifice privind ocuparea unui post, angajarea, detașarea sau alte aspecte esențiale ale raportului de muncă**, fără temei legal organic și fără criterii detaliate stabilite prin lege, depășește competența reglementării prin acte administrative subsecvente și intră în contradicție cu cadrul constituțional. Paragraful 20 din *Decizia nr. 832/2020* subliniază clar că art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție atribuie legiuitorului competența asupra regimului general al raporturilor de muncă, iar orice completare sau reglementare concretă privind aceste aspecte nu poate fi lăsată exclusiv la decizia Guvernului sau a altor autorități administrative, fără ca legea să prevadă în mod expres limitele și criteriile aplicabile.

În contextul reorganizării instituționale vizate prin Hotărârea de Guvern nr. 123/2026, aplicarea articolelor referitoare la personalul Romsilva la personalul direcțiilor reorganizate, fără existența unui temei legal primar clar care să reglementeze prin lege organică criteriile și condițiile de ocupare a posturilor, transferul personalului și alte aspecte esențiale ale raporturilor de muncă produce o afectare directă a principiului separației puterilor în stat și a legalității actelor administrative. Dispoziția respectivă impune o reglementare a condițiilor raporturilor juridice de muncă pe baza unui act administrativ, ceea ce contravine exigențelor constituționale reținute în *Decizia nr. 832/2020*, astfel că Hotărârea de Guvern trebuie să fie declarată neconstituțională și nelegală.

Articolul 36 alin. 2 din Hotărârea de Guvern nr. 123/2026, care prevede aprobarea unui „regulament de etică pentru personalul Romsilva”, este nelegal și neconstituțional, deoarece intră în contradicție cu cadrul legal primar aplicabil personalului silvic și cu principiile consacrate în jurisprudența Curții Constituționale. Potrivit **Ordonanței de Urgență nr. 59/2000**, art. 48 și 52, personalul silvic beneficiază de un **cod de etică și deontologie profesională** care reglementează drepturile, obligațiile și conduita profesională a acestuia, constituind parte integrantă a statutului său juridic. Codul de etică prevăzut de lege are caracter obligatoriu și definește cadrul general de conduită profesională, inclusiv obligațiile de păstrare a integrității profesionale, aplicarea corectă a legislației silvice și exercitarea atribuțiilor de control și sancțiuni în domeniul forestier.

În **Decizia Curții Constituționale nr. 148/2022**, s-a reținut expres că personalul silvic este **investit cu exercițiul autorității publice**, ceea ce înseamnă că activitatea sa profesională nu este doar una administrativă, ci implică exercitarea prerogativelor de stat în aplicarea legii și în protejarea patrimoniului forestier național. Curtea a subliniat că, datorită acestei naturi publice, statutul juridic al personalului silvic trebuie să fie clar definit prin lege, iar regulile care îi afectează drepturile, obligațiile sau conduita profesională nu pot fi stabilite prin acte administrative subsecvente care substituie legea, deoarece acest lucru contravine principiului legalității, securității juridice și separației puterilor în stat.

Instituirea unui regulament de etică prin **Hotărârea de Guvern nr. 123/2026**, fără un temei legal primar clar și fără respectarea cadrului normativ deja stabilit prin OUG nr. 59/2000, depășește competența Guvernului, creează un cadru normativ paralel și afectează exercitarea atribuțiilor publice de către personalul silvic. Aceasta poate genera confuzie și incertitudine juridică cu privire la regulile de conduită și la aplicarea sancțiunilor, contrar exigențelor de claritate, previzibilitate și securitate juridică consacrate de Constituție și confirmate de Curtea Constituțională.

Pentru toate aceste motive, vă solicităm prin prezenta plângere prealabilă revocarea în totalitate a Hotărârii de Guvern României nr. 123/2026 privind aprobarea măsurilor de organizare și funcționare, precum și de reorganizare ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, publicată în Monitorul Oficial al României 191 din 12 martie 2026.

Președintele Consiliului Județean Hunedoara
Laurențiu Niștor

Secretar general al județului
Dan Daniel